

تأکید رئیس خانه معدن بر ضرورت رعایت استانداردهای ایمنی در معادن

جان معدنچیان همچنان در خطر است

ایران با دارا بودن حدود ۶۸ نوع ماده معدنی (غیرنفتی)، ۳۷ میلیارد تن ذخایر کشف شده و ۵۷ میلیارد تن ذخایر بالقوه، در میان ۱۵ قدرت معدنی جهان جای گرفته و یکی از کشورهای غنی از حیث دارایی‌های معدنی محسوب می‌شود. با وجود این، جای خالی استاندارد و ایمنی، معادن کشور را به سیاهچاله‌ای خطرناک تبدیل کرده که همه روزه معدنکاران و کارگران بسیاری را در خود می‌بلعد. آخرین آمار منتشر شده از سوی مرکز آمار، وضعیت نامطلوبی از رعایت استانداردهای ایمنی در معادن کشور را آشکار می‌کند. وقوع ۱۲ حادثه معدنی تنها در نیم‌سال اول سال جاری که به فوت بیش از ۴۴ کارگر معدن منجر شده است، فقدان نظارت کافی بر فعالیت معادن و رعایت نکردن استانداردهای ایمنی از سوی کارفرمایان را آشکارتر می‌کند. طبق آمار منتشر شده، سال ۱۴۰۰ حدود ۳۶۸ حادثه در معادن زغال‌سنگ رخ داده که تنها ۲۳ درصد کل معادن کشور مجهز به واحد ایمنی و بهداشت بودند؛ این یعنی رخداد روزانه بیش از یک حادثه در معادن کشور.

«محمد رضا بهرامن» رئیس خانه معدن ایران و نایب‌رئیس اتاق ایران، با اشاره به ایمنی پایین معادن زغال سنگ کشور به «ایران» می‌گوید: «معادن زغال سنگ کشور از استانداردهای مرسوم خارج بوده و باید مورد توجه قرار گیرد. با وجود این، بیش از ۷ سال است که به صورت رسمی وضعیت ضعیف ایمنی و تجهیزات معادن را بارها هشدار داده و اعلام کرده‌ایم که با رخداد هر حادثه‌ای در معادن زغال سنگ کشور نه تنها جان ده‌ها معدنچی، کارگر، تکنیسین و مهندس به خطر می‌افتد، بلکه با تخریب سرمایه‌های دولت و بخش خصوصی، خسارت‌های جبران‌ناپذیری به بخش معادن کشور وارد می‌شود.»

وی به اهمیت نوسازی تجهیزات و ماشین‌آلات معادن زغال سنگ نیز اشاره کرده و خاطرنشان می‌کند: «تجهیزات و ماشین‌آلات معادن زغال سنگ

اغلب فرسوده و قدیمی بوده و تجهیزات ایمنی معادن همانند دستگاه‌های هشداردهنده گازهای خطرناک، سیستم‌های ضد جرقه و... بشدت ناکارآمد بوده و این خطر وجود دارد که با انفجاری مهیب و ریزش سقف و دیواره‌ها، معدنکاران جان خود را از دست بدهند.» رئیس خانه معدن ایران ادامه می‌دهد: «تحریم‌ها مؤلفه‌هایی مانند سرمایه‌گذاری در حوزه تجهیزات و بهره‌گیری از تجهیزات به روز دنیا در معادن را تحت‌الشعاع قرار داده است. با وجود این، رفع چالش مذکور در بخش معادن کشور به اتخاذ تحلیل‌های کارشناسی، به‌روزرسانی و بازنگرایی در سیستم‌ها و تجهیزات و تغییر نگرش‌ها در همه ابعاد اعم از آیین‌نامه‌ها، استانداردها، ایمنی، تجهیزات، نیروی کار و... نیازمند است و تا مادامی که استانداردهای ایمنی در معادن کشور رعایت نشود، ما هر لحظه شاهد مرگ معدنچیان و کارگران بسیاری در معادن کشور خواهیم بود.»

می‌گفتند؛ احمد با جان و دل، هر کاری از دستش برمی‌آمد، انجام می‌داد. او ۶ سال پیش در شرکتی به عنوان حسابدار کار می‌کرد، اما بیرون آمد و به عنوان مسئول ایمنی در معدن مشغول به کار شد. حقوق ماهانه‌اش با اضافه کاری به ۱۸ میلیون تومان می‌رسید. یک هفته معدن بود و هفته بعد به خانه می‌آمد. کارش خیلی سخت بود و تصمیم داشت بعد از عید استعفا داده و کارش را عوض کند؛ اما اجل مهلتش نداد!

در مراسم چهلم معدنچیان، وزیر شهرسازی به همراه چندین مسئول دولتی به شهر طیس آمده و واحدهایی را تحویل بازماندگان می‌دهند. اولین واحد مسکونی در طیس به همسر احمد مختاری تحویل داده می‌شود. واحدی مسکونی در زمین ۲۵۰ متری با ۱۱۰ متر زیربنا. از همان ابتدا، قیمت خانه را تعیین کرده و قرار شد نیمی از آن را دولت پرداخت کرده و نیم دیگر را نیز بازماندگان پس از ۳ سال و با اقساط کم (حدود ۲ میلیون تومان) پرداخت کنند. از «سمانه جعفری» درباره تحویل خانه و حمایت‌های دولت سؤال می‌کنم. او می‌گوید: «یک ماه نشده، حقوق همسرم را برقرار کردند. با وجود داشتن خانه‌ای کوچک، باز واحدی جدید به ما دادند. گفتند که دستور رئیس جمهوری است که همه بازماندگان باید خانه‌دار شوند. برای قسط خانه هم بعد از ۳ سال، باید ماهانه حدود ۲ میلیون تومان پرداخت کنیم. خدارو شکر از همان ابتدای حادثه، همه مسئولان استانی از فرماندار گرفته تا استاندار و... همه پای کار بودند. با وجود این، اگرچه

طبق گفته مسئولان معدن، وضعیت ایمنی معدن طیس بهتر شده، اما باز جسته و گریخته می‌شنویم که ایمنی «معدنچی» همچنان بهبود پیدا نکرده و باز جان صدها معدنچی در خطر است.»